

דעת תורה

בעניין 'עסקת השבויים'

מלוקט מתוך שיחותיו הק' של כ"ק
אדמו"ר מליובאוויטש מלך המשיח
שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

תואר פני הוד כ"ק ארמו"ד מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א
בעת עיבוד שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" - חשוון ה'תשנ"ג:

"ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו. כפי תורה שבכתב ושבועל פה. ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה. וילחם מלחמות ה'. הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי. ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד"

(רמב"ם הלכות מלכים ומלמותיהם ומלך המשיח פי"א, ה"ד)

פתח־דבר

בימים בהם ארץ הקודש סוערת וגועשת בעקבות מצב אחינו בני ישראל הנתונים בשביה בידי אויבינו, עולות דעות שונות בנוגע לפתרון שיביא לחילוצם המהיר.

אשר על כן אנו מגישים בזאת ליקוט מתוך שיחותיו הברורות של נשיא דורנו ומנהיגו - כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א אודות העניין הנ"ל.

כמו כן הוספנו כמה קטעים מתוך שיחותיו הקדושות בעניין איסור מסירת שטחים מארץ הקודש.

אנו מקווים שפעולה זו תפעל בהקוראים ותביא לקיום עמדתו המוחלטת של מלכנו משיחנו ותביא את הגאולה האמיתית והשלימה

ויה"ר שנזכה תכף ומיד ממש בעומדנו בימי חודש הרחמים והסליחות, לשחרורם של כל השבויים, הן בגשמיות והן ברוחניות ונזכה כבר לקיום הייעוד "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

חודש אלול - חודש הרחמים והסליחות, ה'תשפ"ד

מוקדש לרפואת שליח הרבי מלך המשיח שליט"א **הרה"ח חיים יהושע אהרן בן פנינה פערל** לרפואה קרובה ומהירה באופן של "לא אשים עליך" למעלה מהטבע לגמרי ומשיך ביתר שאת ויתר עוז בהפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל עד ההתגלות המושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תומ"י

שחרור 76 מחבלים תמורת יהודי אחד - ומסתירים את העובדה שמדובר ברוצחים!

. . נוסף לכך ארעה מעשה מבהיל המראה עד היכן מגיעים הדברים:

היה יהודי שהיה בשבי והסכימו לשחררו רק כשקיבלו כתמורה לכך 76 אסירים. מעשה זה ארעה באותו זמן שארה"ב חתמה חוזה דומה לזה עם ברית המועצות, אך אז החליפו חמישה שבויים בשניים, וכאן החליפו אחד תמורת שבעים וכמה נכון אמנם שבהלכה ישנו מקום לויכוח מכיון שמדובר על פיקוח נפש של יהודי אחד וכשצריכים לתת על כך כמה וכמה ניתן לדון על זה.

אך כאן נתוסף עניין עיקרי: בגלוי אמרו שכיון ואין ברירה אחרת, ומכיון שמדובר ביהודי בעל משפחה לכן לא יכלו להתחיל להתחשבן כמה אסירים יצטרכו לשחרר עבור כך בבית הסוהר.

וכששאלו: הרי פעמים רבות נלקחו שבויים מישראל, אך תמיד נתנו תמורתם מספר שווה או פי שניים אך לעולם לא נתנו פי שבעים, והרי אתם עצמכם הכרזתם שזוהי נקודה עקרונית שלעולם לא יכנעו לשום איום אף אם יהיה טעם הלכתי, הגיוני ודיפלומטי לכך, בטענה שאם יכנעו זה יגרה את הערבים לנסות ולחטוף כמה שיותר בני ערובה לכן אין עצה אחרת ומוכרחים להראות להם שזה לא מועיל.

וכך נהגו במשך שנים רצופות, למרות קורבנות מהיהודים שהגיעו בעקבות כך. ואילו כאן התחרטו לפתע, ובאופן מבהיל, כאמור לעיל אחד תמורת שבעים ושישה!!

אך למרות הטענות, ישנו מקום להסכים לכך: כאשר יהודי שומע את הסיפור, שלא היתה דרך אחרת לשחררו אלא רק על ידי שחרורם של שבעים וכמה חשוב לעצמו, אולי זוהי הדרך, שמא לא היתה דרך אחרת, והרי "נפש אחת מישראל" הוא קיומו של "עולם מלא" (סנהדרין פ"ד מ"ה) ועל אחת כמה וכמה שכאן מדובר על שבעים וכמה.

שאלו הם החלקים הגלויים, וכאמור, למרות הטענות יש מקום להסכים לכך.

אך בסיפור זה יש גם את החלק הנסתר: כשהורו על עריכת חגיגות השמחה על ההסכם שהסיפור הנ"ל הוא אחד מסעיפיו אמרו לדוברים למיניה שלא יספרו מי הם האסירים המשוחררים, אבל כיוון שאי אפשר לרמות את העולם בכל הזמן ובכל העניינים, ישנם אחרים שמאיוז סיבה שתהיה גילו אשר מהשבעים וכמה הללו מחציתם היו כאלה שהיו בבית סוהר לא על עניינים של מה בכך אלא היו מחבלים בפועל עם דם יהודים על הידיים.

עד עכשיו לא שחררו גם כאלה שלא התעסקו עם חבלנות, כיון שלא רצו להכניע לטרור, ואילו עתה משחררים גם מחבלים. כיון שלדיפלומטים אין מעצור אזי הם גם יתחילו לחפש הסברים שהיו צריכים לנהוג כך.

וכאשר שאלו אותם שאלה פשוטה: אם אכן היה מוכרח לשחררם מדוע אם כן אתם עושים את זה בסוד, הייתם יכולים לומר מלכתחילה שמטעם זה וזה, מוכרחים לשחרר רוצח שאף בשחרורו אינו אומר שיעשה תשובה אלא "אכלתי ואוכל עוד", רח"ל!

מדובר על מעשה שאי אפשר להתחרט ממנו! שבעים ושישה המחבלים נמצאים בחופש ובמקום כזה שרח"ל, לא נראית שום סיבה מדוע שלא יתעסקו שוב בטרור היה לא תהיה!!!

... וכאן נוגע לא רק המעשה בפועל בשעת מעשה - ששחררו מחבלים. אלא גם שזה לא נשאר בסוד, והצד שכנגד יודע מזה ועכשיו הוא מסיק, שמאחר והוא הצליח עד עכשיו, ולמרות שהוא ירק, היכה, וביזה - בכל זאת בעיתונים היהודיים מדפיסים לאחר מכן שאלו הם גשמי ברכה, שלום אמיתי, ושלום עבור ילדינו ונכדינו' ואף מוסיפים, שחוץ מדרך זו, אין, רחמנא ליצלן, דרך אחרת לקב"ה "ונתתי שלום בארץ" בראותו זאת, מה יעשה הצד שכנגד ולא ימשיך בשיטה זו. ואכן הוא ממשיך, רחמנא ליצלן!

משיחת מוצ"ש פרשת במדבר תשל"ט - בלתי מוגה

אותם מחבלים ביצעו פיגועים

גם כאשר כבר תפסו מחבלים והושיבו אותם בבית כלא - הרי כעבור זמן החליפו מאות רבות מהם תמורת כמה יהודים בודדים.

מבחינה הלכתית יתכן שיש מקום לדבר . . אבל אלו שהחליטו על שחרור מאות מחבלים - לא בררו באיזה תנאים מותר החילוף, ובאיזה תנאים אסור ומושלל אפילו מבחינה בטחונית, וכמפורסם שכמה מהמחבלים שהוחלפו - נתפסו בפעולות חבלנות על ידיהם עצמם.

משיחת ש"פ וישב תשמ"ח

עסקה שמבטלת את הפחד

והעצה היעוצה - לדעתם של אותם "חכמים" - להטיל פחד על המחבלים היא - לא עי"ז שיתפסו את המחבלים ויענישו אותם, שהרי אף מחבל אינו פוחד מ"עונש" של ישיבה בבי"ס ישראלי - אדרבה, בתוך זמן קצר תבצע עסקה של "החלפת שבויים" שבה ישחררו אותו ביחד אם עוד כמה מאות מחבלים כמותו, עבור 3-5 יהודים כפי שהיה בעבר, ונעשה כבר באופן ד"תמידים דסדרם"

מוצאי זאת חנוכה תשמ"ו

אותם מחזלים של מלחמת שלום הגליל

המצב הכי גרוע הוא - להתחיל פעולה מסוימת ולהשאר במצב של "פוסח על שתי הסעיפים"!

מסופר בתנ"ך אודות דבריו של אליהו הנביא לבני ישראל: "עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים אם ה' האלוקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו". כלומר, שהמצב של הליכה אחרי הבעל רחמנא ליצלן, הוא טוב יותר מאשר המצב של "פוסחים על שני הסעיפים", כי כאשר הולכים אחרי הבעל חס ושלום, הנה בסופו של דבר יחזרו בתשובה, מה שאין כן כאשר נמצאים במצב של "פוסחים על שתי הסעיפים", שאז לא יודעים שצריכים לחזור בתשובה.

וכן בעניננו - כאשר התחילו בפעולה שנועדה להבטיח את שלומם של בני ישראל, וכבר שילמו עבור זה מחיר כבד ביותר - קרבנות מבני ישראל, ולאחרי כל זה - מפסיקים באמצע הפעולה, ונשארים במצב של "פוסחים על שתי הסעיפים": את הפעולה לא סיימו, ולאידך - השאירו את החיילים חשופים לפגיעה מצד המחבלים, תוך כדי מתן הוראה שאין להם לירות!

וכל זה למה - כדי למצוא חן בעיני הגוי, היות ומפחדים שמא הגוי לא יהיה שבע רצון מפעולה זו!

דובר כמה פעמים שארצות הברית היתה מעוניינת בסיום הפעולה בשלמותה, ומטעם זה - עזב נשיא ארצות הברית את עיר הבירה לתקופה מסויימת, מתוך תקווה שינצלו את הזמן כדי לסיים את הפעולה. ולמרות זאת - הצורך להתרפס בפני הגוי ולישא חן בעיניו הוא עד כדי כך - שגם כאשר כל אחד ואחד מבין בפשטות שגם הגוי מסכים ומעוניין בדבר, מפחדים לעשות זאת!

וכתוצאה מזה - מגיעים למצב שצריכים לשחרר את אלפי המחבלים ולאפשר להם לחזור למקומותיהם באופן מאורגן, ולהמשיך - רח"ל - בכל פעולתיהם!

ש"פ מקץ ה'תשד"מ

קטעים בעניין שלימות ארץ הקודש ואיסור מסירת שטחים

מסירת שטחים - פיקוח נפשות

הרי מובן בפשטות, שכאשר מדובר אודות קיום התומ"צ - לא שייך לומר ע"ז אל תתגרה וכו'. ועאכו"כ בנדו"ד - כאשר מדובר על פיקוח נפשות בעקבות החזרת השטחים, כפסק הדין בשולחן ערוך אורח חיים סימן שכט (כמדובר כמ"פ), ש"נכרים שצרו על עיירות ישראל . . אם באו על עסקי נפשות . . ואפילו עדיין לא באו אלא ממשמשים לבוא יוצאים עליהם בכלי זין ומחללים עליהם את השבת . . ובעיר הסמוכה לספר אפילו אינן רוצין לבוא אלא על עסקי קש ותבן מחללין עליהן את השבת שמא ילכדו העיר ומשם תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם".

שיחת ה'דבר מלכות' ש"פ בראשית - ה'תשנ"ב

אף אומות העולם מודים שארץ ישראל שייכת לעם ישראל!

ששיכותם של בני ישראל לארץ ישראל כולה (ארץ עשר האומות), "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים", היא, באופן של חקיקה, שאי אפשר להפריד ביניהם, כמודגש בהענין ד"ברית בין הבתרים", "כך היו כורתי בריתות עושין

מחיצה מכאן ומחיצה מכאן ועוברים בינתיים, כמ"ש העגל אשר כרתו לשניים ויעברו בין בתריו" ("וכמ"ש בברית בין הבתרים ויבחר אותם בתוך גו' והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה"), "להיות שניהם עוברים בתוך גוף אחד להיות לאחדים".

. . . ובזה נכללת גם העמידה בתוקף על שלימות הארץ שכבר נתן הקב"ה בידם של בני" בפועל ממש - עי"ז שיודעים ומכריזים בגלוי לעין כל (גם לאומות העולם) ש"כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים", ובפרט שגם בלאו הכי יודעים זאת אומות העולם בעצמם, ועד שהם בעצמם קוראים לשטח זה של כדור הארץ בשם "ארץ ישראל" ולא רק "ארץ ישראל", אלא "ישראל" (כפי שנקרא באופן רשמי בכמה ארצות ממשלות דאומות העולם), ישראל - על שם "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל"; והעמידה בתוקף על שלימות הארץ הקשורה בשלימות התורה והעם - נעשית גם ההכנה המתאימה לירושת כל ארץ ישראל שהבטיח הקב"ה בברית בין הבתרים (עשר האומות), מתוך מנוחה, דרכי נועם ודרכי שלום.

משיחת שבת פרשת חוקת ז' תמוז תש"נ מוגה

מי ששותק הולך נגד השו"ע ומזיק לעצמו

לאלה ששותקים - איני יכול לעשות דבר, אך הם עצמם יודעים שזה היפך דין בשולחן-ערוך, שכאשר יהודי בקצווי - תבל עושה ענין שאינו על פי שולחן-ערוך - הרי כל יהודי, היכן שרק יהי', מוכרח לומר לו (באופן שהשני ישמע) שהוא עושה דבר שאינו על-פי שולחן-ערוך ועשייתו מזיק לעושה, ומזיק, כביכול, ל"שכינתא בגלותא" - "השוכן אתם בתוך וגו'".

י"ט כסליו תשל"א

להתחיל לצעוק

וזה דבר מבהיל - רוצים להעמיד חיי שלשה מליון יהודים כן ירבו בסכנה, ולהעלים מהם את האמת!...

ויהי רצון שכל אלו ששותקים (שהם רבים בלי עין הרע, אינני רוצה לומר "כן ירבו") - יתחילו לצעוק: נעים יותר להתעסק עם אחד שעושה להכעיס מאשר עם אחד ששותק - כי עם השותק אי-אפשר להתחבר, כשהוא שותק, הוא אינו עושה דבר, ואינו אומר דבר - הוא מקשיב לטענות ולא מגיב עליהם ... ויהי רצון, שמה"שותקים" יהיו "מדברים" - אפילו אם הם רוצים לדבר הפוך, "על הוי' ועל משיחו", היות וכאשר הם יהיו "מדברים" אז סוף כל סוף אולי יהי אפשר להתקרב אליהם, ולהראות להם שהם צריכים להיות "מדברים" בצד הזכות.

י"א שבט תשל"א

אסור לאף אחד לשתוק

וכאמור לעיל, שבפיקוח-נפש אסור לאף אחד לשתוק - מכיוון ש"הנשאל מגונה ושוף דמים" וכו' כמבואר בירושלמי ומובא בשולחן-ערוך ובאחרונים בנוגע לפסק-דין לימינו אלא, בכל מקום, בין בחו"ל ובין בארץ-ישראל.

י"ג תמוז תשל"ט

המצב הולך ומדרדר וכולם שותקים

וכמדובר כמ"פ אודות חתימת "הסכם שלום" ב"קעמפ-דיוויד" - שמאז המצב הולך ומדרדר רחמנא ליצלן:

החזירו את בארות הנפט, החזירו שטחים אסטרטגיים, החזירו שטחים נרחבים בהם אפשר לערוך אימונים עבור הצבא: ומחזירים שדות-תעופה וכו', ואין פוצה פה ומצפצף - למרות שעיי"ז מסכנים את ביטחונה של ארץ-ישראל, ומגדילים את הסיכויים למלחמה באזור ח"ו! - אף פעם לא היה המצב קרוב כל-כך למלחמה ח"ו, כפי שנעשה לאחרונה!

וכאמור לעיל שאין פוצה פה ומצפצף, ואדרבה: אומרים "שישו בני מעי", ועורכים "סעודות מצווה", ולוחצים ידיים וכו' - מתוך "אשליה" שזהו מצב של שלום, למרות שגם הם יודעים שאין המצב כן!... וכמדובר כמ"פ שאין פוצה פה ומצפצף - לאחד נותנים "כבוד", ולאחר נותנים "כסף" - מוסיפים עוד "שקל" עבור הישיבה שלו כו', ולאחד נותנים לחתנו נכסים דנידי ונכסים דלא נידי וכו', כדי שלא יעורר רעש על כל הנ"ל, ולאחד אומרים שבלאו-הכי אינו מבין בענינים פוליטים, מן הראוי שלא יתעסק בענינים אלו, ויסמוך על "פיקחים" ממנו שהם ידעו כיצד להתנהג בנוגע לכל ענינים אלו!

ש"פ וישלח תשמ"ב

להחזיר ליהודים את השטחים שנבר מסרו לערבים

ויהי רצון, שהמחאה תועיל שעל-כל-פנים יצאו ידי-חובה בענינים של הנסיגה והנפילה שהיו עד עתה, שזה יכריח - מכיוון ש"מצווה גוררת מצווה", - שיתחילו לתקן גם את הנסיגות והנפילות שעשו עד עתה.

וכמדובר כמה פעמים: ישנם אנשים הרוצים לרמות שזהו כבר אבוד, במילא מה יכולים לעשות? - להוי ידוע: שחיים בעולם כזה שאין בו שום דבר אבוד!

ועד שגם בענינים גשמיים: כשיעמדו בתוקף - יקבלו בחזרה את כל מה ששייך ליהודים על-פי תורה.

משיחת מוצ"ש במדבר תשל"ט

פסק דין

כבוד קדושת אדמו"ר מליובאוויטש בשיחת קודש פרשת שופטים ה'תשנ"א קובע קביעה הלכה למעשה שיש לדורנו זה נביא וחיילים לשמוע בקולו וכפי שנספס ברמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ז.

וזה לשונו הקדוש: ". צריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקדוש-ברוך-הוא בחר ומינה בעל בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" וה"ועצריך" ונביא הדור, שירה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני ישראל. . . עד הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח בא)". עד-כאן-לשונו-הקדוש בשיחה הנ"ל.

בשיחת קודש פרשת וירא ה'תשנ"ב אומר כבוד-קדושת אדמו"ר: ". בימינו אלו נטבטלו כל המניעות והעיקובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש". עד-כאן-לשונו-הקדוש.

בשיחת קודש פר' משפטים ה'תשנ"ב אומר כבוד-קדושת אדמו"ר: ". וכן הפסק דין של הרבנים ומורי הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו', בחזקת שהוא משיח", ועוד הוסיף על פסק-דין הנ"ל את המילים: "ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי", ובשיחה זו רמזו הרבי בצורה ברורה על היותו מלך המשיח.

הרינו קובעים בזה פסק הלכה על-פי דין תורתנו הקדושה - מבוסס על ההלכה שברמב"ם פרק ז' הלכות יסודי התורה הלכה א', פרק ט' הלכה ב' ופרק י' הלכה א' - שכבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו יש לו דין נביא. ומפורש בשיחותיו הקדושות שמרמוז על עצמו שהוא נביא, ומובן משיחותיו הקדושות שהוא הוא המלך המשיח, וכן עודד שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", וכבר אומר לעיני כל ישראל ולעיני כל העולם דברים העתידיים להיות ובאו דבריו ונתקיימו במילואם ב'מלחמת ששת הימים' וב'מלחמת המפרץ' ועוד ועוד

ועל כן מחייבים אנו לשמוע לכל אשר יאמר לנו מגדר החיוב לשמוע לדברי הנביא, ובכלל זה - שהוא המלך המשיח ויתגלה אלינו מיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

				
רש"ת זקן רבני חב"ד וראש אבות בתי-הדין מונטריאל, קנדה הרב יצחק הכהן הענדל זצ"ל	רב גבעתי משה וראש כולל חזון יעקב, ירושלים הרב יעקב יוסף (בגדו ט')	מרא דאתרא כפר חב"ד הרב מרדכי שמואל אשכנזי	ראש מוסדות 'רב פעלים' נתיבות הרב יוסף אברג'ל	ראש ישיבות צאנז וחבר הנהלת 'מפעל הש"ס' הרב אליהו שמואל שמרלר
				
אב בית-דין חיפה הרב גדליה אקסלרוד	ראש אב בית-דין נווה אחיעזר בני-ברק הרב משה יעקב וייס	אב בית-דין כאר שבע ורב בירושלים הרב אליהו אברג'ל	כבוד-קדושת האדמו"ר מפינסק קרלין הרב אהרן הכהן רוזנפלד זצ"ל	כבוד-קדושת האדמו"ר מנדבורנא הרב אהרן יחיאל לייפער זצ"ל
				
"יד" חבית "דוד המלך" מוקניו רבני תוניס הרב ברוך חורי	כבוד-קדושת האדמו"ר מלוקוועו ולבורז' הרב צבי הכהן טורנווייס זצ"ל	כבוד-קדושת האדמו"ר מביאלא הרב יעקב מנחם רבינוביץ	רבה של בית דגן וראש השוחטים ירושלים הרב ששון גרייני	ראש ישיבת "עוד יוסף חי" שכם וחברון הרב יצחק גינזבורג
				
רב העיר נגרת-עילית הרב ישעיהו הרצל	רב העיר קרית ביאליק הרב עמונידב מלכוף קריספין	רב העיר חדרה הרב שמעון ביטון	רב העיר קרית-מלאכי הרב ישראל גרשטנקורן זצ"ל	רבה של סודות הרב דוד בן ציון קליין
				
רב העיר רמת ישי הרב יוסף יצחק וולוסוב	רב העיר הצור הגלילית הרב מרדכי דיעי	רב העיר קרית-ים הרב יוסף הלוי אברקי	רב העיר קרית-גת הרב משה בבלין	רב העיר חולון הרב יוחנן גור-אריה

רשימה חלקית מתוך מאות רבנים

יאן בסדר הרשימה על מנת לקבוע את דגולתם של הרבנים שליט"א | ניתן להשיג את פסק הדין המלא בתד. 6064 צפת

נא לשמור על קדושת התעתיק